

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01327/21-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako odvolací orgán příslušný podle § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl v souladu s § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí povinného subjektu XXXXXXXX, o odmítnutí žádosti č.j. 18617/2019-10000 ze dne 4. 9. 2019, se na základě odvolání žadatele o informace XXXXXXXX, zastoupeného XXXXXXXXXXXX, advokátem, **zrušuje a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

Odůvodnění

I.

Žadatel XXXXXXXXX, zastoupený XXXXXXXXX, advokátem (dále jen „žadatel“), požádal žádostí ze dne 18. 6. 2019 povinný subjekt XXXXXX (dále také jen „povinný subjekt“ nebo „XXX“), v souladu s ustanovením zákona č. 106/1999 Sb., o poskytnutí „informací vztahujících se k osobě XXXXXXXX, a to:

- o sdělení, jaké smlouvy byly mezi XXXXXX a XXXXX uzavřeny, co je předmětem těchto smluv a zda jsou tyto smlouvy nadále platné (případně kdy jejich platnost skončila);
- žádám taktéž o poskytnutí kopií těchto smluv; - o sdělení, jaká pověření či jmenování XXXXXX udělilo XXXX od počátku jeho působení v XXXXXXX;
- žádám rovněž o poskytnutí kopií těchto pověření a jmenování.

Souhlasím s poskytnutím kopií dokumentů v elektronické podobě datovou schránkou, případně e-mailem na adresu XXXXXX, případně na nosiči dat. V případě poskytnutí dokumentů v listinné podobě či na nosiči dat, lze dokumenty zaslat na adresu sídla společnosti uvedenou v zápatí této žádosti.“

Povinný subjekt žadatelovu žádost na základě ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. odmítl

rozhodnutím č.j. 13413/2019-10320 ze dne 17. 7. 2019. Proti uvedenému rozhodnutí se žadatel odvolal odvoláním ze dne 6. 8. 2019. Rozhodnutím č.j. 18617/2019-10000 ze dne 4. 9. 2019 nadřízený orgán povinného subjektu, XXXXX napadené rozhodnutí potvrdil. Žadatel podal proti uvedenému rozhodnutí žalobu, Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 11 A 177/2019–43 ze dne 17. 8. 2020 uvedené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání. Proti uvedenému rozsudku podal povinný subjekt kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4 as 280/2020–54 zrušil zmíněný rozsudek Městského soudu v Praze a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Rozsudkem č.j. 11 A 177/2019–86 ze dne 11. 2. 2021 Městský soud znovu rozhodl o žalobě proti povinnému subjektu, a to tak, že rozhodnutí nadřízeného orgánu č.j. 18617/2019-10000 zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání. Dne 15. 3. 2021 postoupil povinný subjekt odvolání žadatele Úřadu jakožto nadřízenému orgánu dle platného znění ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.

II.

Úřad na základě řádně a včas podané odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydaného XXXXX jako povinným subjektem. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb. Na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Podle čl. XVI zákona č. 111/2019 Sb. se do 1. ledna 2020 postupuje podle § 16, 16a, 16b a § 20 tohoto zákona ve znění dosavadních předpisů, tedy ve znění zákona účinném do 23. 4. 2019. S ohledem na toto přechodné ustanovení je Úřad příslušným pro vedení odvolacího řízení u vybraných povinných subjektů od 2. ledna 2020, a to i u těch řízení, která byla zahájena před účinností výše uvedených změn a do 1. ledna 2020 nebyla ukončena.

XXXX je povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb. Dle platné právní úpravy nelze určit jejich nadřízený orgán podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, z tohoto důvodu je nadřízený orgán pro účely uvedeného právního předpisu určen podle § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. a je jím Úřad.

III.

Žadatel o informace uplatnil v odvolání tyto konkrétní námitky:

Žadatel nesouhlasí s tvrzením, že požadované informace jsou vnitřními akty povinného subjektu ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.; namítá, že povinný subjekt odmítnutí dle uvedeného ustanovení řádně nezdůvodnil. Povinný subjekt jako argument použil část rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 28/2007-89, a to formou účelově vyňatých pasáží za účelem zkreslení jejich významu. Požadované informace dle žadatele nemají povahu vnitřního předpisu; smlouva je dvoustranným právním aktem,

který zásadně nespočívá na principu podřízenosti; totéž platí pro plné moci, resp. pověření – ty směřují navenek povinného subjektu. Dle žadatele ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. vyžaduje, aby se informace vztahovala k vnitřním pokynům výlučně; tato podmínka není splněna. Povinný subjekt dále dle žadatele neuvedl v rozhodnutí existenci jakéhokoliv právního zájmu, odůvodňujícího neposkytnutí požadovaných informací. Uvedené ustanovení upravuje důvod pro odmítnutí informací, který je fakultativní.

Žadatel nesouhlasí s argumentací povinného subjektu, odkazující na § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.; tento případ nelze pod uvedené ustanovení podřadit. Důvodem neposkytnutí informací je dle povinného subjektu souvislost požadovaných informací s řízením vedeným u Městského soudu v Praze. Požadované informace však dle žadatele se zmíněným soudním řízením nijak nesouvisejí. Dle žadatele nelze z ničeho vyvodit, že požadované smlouvy (a s nimi související plné moci a pověření) byly uzavřeny (vznikly) v souvislosti s nějakým konkrétním soudním řízením. Dle žadatele nemůže obstát argumentace, že okamžikem, kdy mezi povinným subjektem a třetí osobou (odlišnou od žadatele) došlo k soudnímu sporu, se na informaci, jejímuž poskytnutí v době jejího vzniku nic nebránilo, dodatečně začala vztahovat výjimka podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel znovu doplňuje, že účel žádosti není z hlediska realizace práva na informace podstatný. S odkazem na nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, na který odkazoval povinný subjekt, žadatel dále uvádí, že není podstatné to, že informace může potenciálně souviset se soukromoprávními vztahy povinného subjektu. Hospodaření s majetkem státu je veřejným zájmem, proto na něj dopadá povinnost poskytovat informace.

Osoba žadatele a profesní aktivity osob, které se účastní podnikání žadatele, jsou z hlediska realizace práva na informace irelevantní. Při poskytování informací nelze rozlišovat mezi jednotlivými subjekty. Žadatel při tom odkazuje na čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale také na zákon č. 106/1999 Sb., komentářovou literaturu i metodické pokyny Ministerstva vnitra ČR.

IV.

S ohledem na skutečnost, že předmětným řízením o žádosti se zabýval Městský soud v Praze, který svým rozsudkem č.j. 11 A 177/2019 – 86 rozhodl o zrušení rozhodnutí nadřízeného orgánu č.j. 18617/2019-10000 ze dne 4. 9. 2019 a vrátil věc povinnému subjektu k dalšímu řízení, Úřad konstatuje, že je v tomto případě nutno postupovat dle ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dle něhož je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku. Městský soud v Praze se v uvedeném rozsudku ztotožnil s výše uvedenými námitkami žadatele a dospěl k závěru, že poskytnutí požadovaných informací nelze v tomto případě odmítnout dle § 11 odst. 1 písm. a) ani § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Nevyloučil možnost částečného odmítnutí žádosti z důvodu ochrany osobních údajů; tento důvod byl uveden teprve v rozhodnutí nadřízeného orgánu, nikoliv v rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti. Tento důvod pro (částečné) odmítnutí žádosti však musí být řádně odůvodněn a aplikován s ohledem na ustanovení § 12 zákona č. 106/1999 Sb., dle něhož musí povinný subjekt provést všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

IV.

Úřad na základě posouzení všech relevantních skutečností, a především s ohledem na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 11 A 177/2019–86 ze dne 11. 2. 2021 dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Soud v uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že důvody pro odmítnutí žádosti uvedené v rozhodnutí povinného subjektu, tj. ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., nejsou relevantní; na jejich základě nelze požadované informace odmítnout. K důvodu pro odmítnutí žádosti s odkazem na ochranu osobních údajů, uvedenému v rozhodnutí nadřízeného orgánu, soud konstatoval, že tento nebyl opřen o řádné argumenty, kdy se nadřízený orgán vůbec nezabýval možností alespoň částečného poskytnutí požadovaných informací v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb.

Pochybení povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nebylo možno napravit či odstranit v rámci vedeného řízení o odvolání. Žádost žadatele je nezbytné znovu meritorně posoudit, což nemůže učinit nadřízený orgán, jemuž nejsou známy veškeré podstatné skutečnosti pro takové rozhodnutí; takovým postupem by byl žadatel též krácen na svých právech, a to zejména možnosti se proti rozhodnutí odvolat dle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu. S ohledem na výše uvedené nezbylo nadřízenému orgánu, než dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí povinného subjektu zrušit a vrátit věc k novému projednání. Dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. dále Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro to, aby povinnému subjektu nařídil požadované informace poskytnout.

Povinný subjekt je v rámci nového projednání povinen řídit se právními závěry uvedeného rozhodnutí Městského soudu v Praze, a tedy v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. zabývat se požadovanými informacemi jednotlivě a posoudit, zda jsou u jednotlivých částí dotazu dány zákonné důvody pro (částečné) odmítnutí žádosti. Informace, které má povinný subjekt k dispozici a nejsou dány důvody pro jejich odmítnutí, žadateli poskytne. V případě, že budou dány zákonné důvody pro odmítnutí požadovaných informací s odkazem na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., je nezbytné, aby povinný subjekt tento postup řádně odůvodnil v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. V případě odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., je třeba provést test proporcionality (dle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 3/02), kdy je postačující, když povinný subjekt provede toliko jednoduchou úvahu kolize proti sobě stojících práv, která bude srozumitelná a přezkoumatelná. V rámci své úvahy povinný subjekt posoudí vhodnost, potřebnost a přiměřenost požadované osobní údaje poskytnout.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 24. března 2021

Mgr. Markéta Pokorná
vedoucí oddělení rozhodování
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. XXXX
2. XXXX